RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 218.471 van 14 maart 2012
in de zaak A. 195.404/XIV-33.103

In zake : Koen PARMENTIER
wonend te 9230 Wetteren
Kruisbergstraat 31
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Inge Vanhoutte
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Frankrijklei 105

Tussenkomende partij :

Johan ROBBENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Boelens
kantoor houdend te 9300 Aalst
Molendries 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de administrateur-generaal van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek van 1 oktober 2009 waarbij Johan Robbens met ingang van 1 oktober 2009 wordt toegelaten tot de proeftijd in de betrekking van wetenschappelijk attaché “wetenschappelijk onderzoeker” bij het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, Eenheid Dier.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 203.277 van 26 april 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 24 juni 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 december 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Koen Parmentier, die verschijnt in persoon, advocaat Marie-Charlotte Vandermeulen, die loco advocaat Inge Vanhoutte verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Peter Boelens, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met het oog op de aanwerving bij het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (hierna: ILVO) van een wetenschappelijk onderzoeker voor de "Eenheid Dier – Onderzoeksdomein Visserij" werd een selectiereglement met selectienummer JPV09014/ILVO uitgeschreven.

De selectieprocedure verliep als volgt:

> "1. CV-screening
> Aan de hand van het door jou ingevulde standaard-cv gaan we na of je al dan niet aan de formele criteria voldoet. Dit zijn de criteria die je vindt onder de paragrafen 'diploma's en attesten' en 'ervaring'
> Enkel de kandidaten die aan deze voorwaarden voldoen kunnen deelnemen aan het vervolg van de selectieprocedure.
> De CV-screening zal worden afgerond op 12 juni 2009.
> 2. Volgende stappen in de selectieprocedure
> De Vlaamse overheid vindt het bijzonder belangrijk dat al haar personeelsleden, los van het opleidingsniveau of de concrete vacature, een aantal basiscompetenties hebben. Generiek betekent dit dan ook dat elke kandidaat minstens voldoende moet scoren voor deze competenties zoals zij op het niveau I worden gedefinieerd.
> Deze waardegebonden competenties zijn:
> ■ Klantgerichtheid
> ■ Betrouwbaarheid
> ■ Samenwerken
> ■ Voortdurend verbeteren
> Kandidaten die op een hoger niveau dan dit niveau I voor een welbepaalde competentie worden getest en hiervoor geschikt worden bevonden, worden automatisch geschikt bevonden op het niveau I.
> 2.1 Competentiegericht interview en persoonlijkheidsvragenlijst
> Het eerste deel van de selectie is bestaat uit een competentiegericht interview en een persoonlijkheidsvragenlijst.
> Het is de bedoeling om aan de hand van deze proef na te gaan of je over de volgende competenties beschikt:
> ■ Voortdurend Verbeteren
> ■ Klantgerichtheid
> ■ Samenwerken
> ■ Betrouwbaarheid
> ■ Netwerken
> ■ Organiseren
> ■ Voortgangscontrole
> ■ Schriftelijke Uitdrukkingsvaardigheid

■ Probleemanalyse

Het competentiegericht interview en de persoonlijkheidsvragenlijst nemen samen ongeveer 2 uur in beslag.

Deze proef gaat allicht door in de tweede helft van juni 2009.

3. Eindgesprek

Het eindgesprek wordt gevoerd met een of meerdere vertegenwoordigers van de entiteit, een of meerdere externe experts en een selectieverantwoordelijke.

Tijdens het eindgesprek zullen o.m. volgende elementen aan bod komen:

• Jouw visie op en inzicht in de functie
• Je motivatie voor deze functie
• Je verwachtingen
• Je inzetbaarheid in de functie en de organisatie
• Je vaktechnische kennis

Rekening houdend met dit eindgesprek en de resultaten van de gehele selectieprocedure wordt er beslist of je al dan niet in aanmerking komt voor een aanwerving.

Het eindgesprek neemt ongeveer 45 minuten in beslag.

Dit gesprek zal plaatsvinden in de eerste helft van juli 2009.”.

Uit het proces-verbaal van de selectieproeven blijkt dat zich zeven personen kandidaat hebben gesteld, waarvan vier kandidaten werden afgewezen, en dat de drie overblijvende kandidaten, waaronder de verzoeker en de tussenkomende partij, aan de selectieprocedure hebben deelgenomen en allen slaagden.

Op 30 juli 2009 wordt de verzoeker er via e-mail van in kennis gesteld dat hij geschikt is bevonden en dat hij wordt opgenomen in de wervingsreserve JPV 09014.

Op 28 september 2009 stuurt de verzoeker een e-mail naar Jobpunt Vlaanderen teneinde meer inlichtingen te bekomen omtrent (onder meer) het gebrek aan rangschikking en de beroepsmogelijkheden.

Bij beslissing van 1 oktober 2009 van de administrateur-generaal wordt Johan Robbens toegelaten tot de proeftijd in de betrekking van wetenschappelijk attaché “wetenschappelijk medewerker” bij het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, Eenheid Dier.

Op 6 oktober 2009 ontvangt de verzoeker een antwoord van Jobpunt Vlaanderen op zijn e-mail van 28 september 2009.

Op 16 november 2009 wordt de verzoeker officieel in kennis gesteld van het feit dat hij geschikt is bevonden en opgenomen wordt in de

wervingsreserve JPV 09014 en van het feit dat een andere geslaagde kandidaat werd aangeduid als meest geschikt om de openstaande vacature met betrekking tot de selectie in te vullen. Dit is de bestreden beslissing.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

> "Betreft: Uw sollicitatie voor een betrekking bij de Vlaamse Overheid - JPV 09014
>
> Geachte heer
>
> Onlangs hebt u deelgenomen aan de selectie voor de statutaire functie wetenschappelijk onderzoeker - Eenheid Dier - Onderzoeksdomein Visserij (JPV09014/ILVO).
>
> U bent geschikt bevonden en dit betekent in dat u wordt opgenomen in een wervingsreserve voor deze specifieke functie. Deze reserve heeft een geldigheidsduur van 2 jaar vanaf de datum van kennisgeving van je resultaat. (kopie van deze kennisgeving als bijlage)
>
> Een andere geslaagde medekandidaat werd aangeduid als meest geschikt om de openstaande vacature met betrekking tot deze selectie in te vullen. Deze persoon heeft de functie aangenomen en er werd tot aanwerving overgegaan.
>
> U kunt tegen deze beslissing een schorsing- en/of annulatieverzoek indienen bij de Raad van State. Dit verzoek dient, op straffe van onontvankelijkheid, ingediend te worden binnen 60 dagen na de betekening van de beslissing. Het beroep wordt ingeleid door een gedagtekend verzoekschrift dat door betrokkene of door een advocaat ondertekend moet zijn. Het verzoekschrift moet bij aangetekende brief gestuurd worden aan de Eerste Voorzitter van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel.
>
> Meer gedetailleerde informatie evenals de regelgeving aangaande een verzoekschrift tot schorsing en/of nietigverklaring bij de Raad van State vindt u terug op de volgende website:
>
> http://www.raadvst-consetat.be/?page=proc admin&lang=nl."".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Wat het voorwerp van het verzoekschrift betreft:

Standpunt van de partijen

4.1. In hun memorie van antwoord, respectievelijk memorie stellen de verwerende partij en de tussenkomende partij dat het niet duidelijk is welke beslissing de verzoeker wenst nietig te laten verklaren (de beslissing van 1 oktober 2009 van de administrateur-generaal waarbij de tussenkomende partij tot de proeftijd wordt toegelaten, de beslissing van 6 oktober 2009 van Jobpunt Vlaanderen, de beslissing van 16 november 2009 waarbij de verzoeker in kennis

wordt gesteld van het feit dat een andere kandidaat als meest geschikte kandidaat werd weerhouden en aangeworven, dan wel de beslissing waarbij de jury werd samengesteld?). Aangezien het voorwerp van de vordering niet duidelijk is omschreven, menen de verwerende en de tussenkomende partij dan ook dat de vordering tot nietigverklaring onontvankelijk is.

4.2. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hierop dat hij de vernietiging van de benoeming van de tussenkomende partij vraagt.

Beoordeling

4.3. Uit het verzoekschrift in fine blijkt dat de verzoeker de Raad van State verzoekt "om de benoeming (…) te annuleren". Hieruit blijkt genoegzaam dat het voorwerp van de vordering het besluit van de administrateur-generaal van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek van 1 oktober 2009 is, waarbij Johan Robbens met ingang van 1 oktober 2009 wordt toegelaten tot de proeftijd in de betrekking van wetenschappelijk attaché "wetenschappelijk onderzoeker" bij het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, Eenheid Dier.

De exceptie is niet gegrond.

Wat de middelen betreft:

Standpunt van de partijen

5.1. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de vordering onontvankelijk is omdat de verzoeker geen middelen aanbrengt, doch louter een uiteenzetting van de feiten geeft. Nergens zou door de verzoeker worden vermeld welke rechtsregels zouden zijn overtreden.

5.2. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hier niet uitdrukkelijk op, doch zet hij, in antwoord op de uiteenzetting van de verwerende partij onder "2. Ongegrondheid van de middelen", uiteen waarom hij meent dat zijn verzoek gegrond is.

Beoordeling

5.3. De verwerende partij kan niet worden gevolgd waar zij van mening is dat voorliggend beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is bij gebrek aan een geldig middel. Zoals hierna uit de bespreking "ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN" zal blijken, voert de verzoeker wel degelijk minstens één middel aan dat kan worden beschouwd als een rechtsmiddel in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) en dat als dusdanig lijkt te zijn begrepen door de verwerende partij.

Te dezen heeft de verwerende partij overigens de middelen wel degelijk beantwoord. Voor zover de middelen worden onderzocht op de wijze waarop ze werden geredigeerd en in redelijkheid mochten worden begrepen door de verwerende partij, wordt de verwerende partij niet geschaad in haar rechten van verweer en zijn de middelen en bijgevolg het verzoekschrift ontvankelijk.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

Ratione temporis:

Standpunt van de partijen

6.1. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat de verzoeker minstens reeds sedert het schrijven van 6 oktober 2009 van Jobpunt Vlaanderen kennis had van de afloop van de selectieprocedure, meer bepaald van het feit dat hij niet weerhouden werd als meest geschikte kandidaat voor de specifieke functie, maar dat hij als geslaagde kandidaat wel in een wervingsreserve werd opgenomen.

De tussenkomende partij meent dan ook dat de termijn voor het indienen van een vernietigingsberoep bij de Raad van State op dat ogenblik begon te lopen, zodat het op 13 januari 2010 ingediende verzoekschrift manifest laattijdig is.

6.2. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hierop dat het aangetekend schrijven van 16 november 2009 geldt als moment van kennisgeving, zodat zijn verzoekschrift tijdig is ingediend.

Beoordeling

6.3. Zo er op grond van het Vlaams Personeelsstatuut geen verplichting bestaat om de benoeming van de meest geschikt bevonden kandidaat aan de verzoeker te betekenen, blijkt evenmin dat er een vast gebruik bestaat om deze benoeming te publiceren, zodat de beroepstermijn begon te lopen vanaf het ogenblik van de verzoeker er feitelijke kennis van had of, minstens, in alle redelijkheid er kennis moest van hebben. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt niet wanneer de feitelijke kennisname precies heeft plaatsgevonden, zodat moet worden aangenomen dat de verzoeker pas op 16 november 2009 feitelijk in kennis werd gesteld dat één van de andere kandidaten werd benoemd. De termijn voor het indienen van een vernietigingsberoep bij de Raad van State begon bijgevolg pas vanaf die datum te lopen, zodat het voorliggend, op 13 januari 2010 verzonden verzoekschrift tijdig is ingediend.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van het selectiereglement omdat dit meer specifiek voorziet in een technisch competentieprofiel en de twee medekandidaten niet aan deze vereiste zouden voldoen. De verzoeker meent meer bepaald dat de twee medekandidaten niet over een grondige kennis van analytische chemie en chromatografie beschikken, terwijl hij zelf tien jaar in dit vakgebied heeft gewerkt. Ook aangaande ICES en OSPAR zouden de medekandidaten geen grondige kennis hebben, terwijl de verzoeker als (voormalig) functiehouder weet dat ca. 75% van het werk zich afspeelt in het domein van de analytische chemie en chromatografie en dat het internationale karakter van het werk verregaande contacten en overleg op internationaal niveau vereist. De verzoeker meent dan ook dat de twee andere kandidaten, die niet aan deze vereisten voldoen, op basis van de eerste selectie van hun Curriculum Vitae (hierna: CV) niet hadden mogen worden weerhouden. Het is volgens de verzoeker dan ook onaanvaardbaar dat de jury hun uiterst beperkte ervaring toch als voldoende beoordeelde.

7.2. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de verzoeker slechts twee zinnen uit de volledige functiebeschrijving citeert, terwijl het takenpakket van de functiebeschrijving veel meer omvat. Aangezien het uitzonderlijk is dat een persoon aan alle vermelde vereisten voldoet, moet een jury afwegen welke kandidaat met zijn profiel het nauwst aansluit bij het gewenste functieprofiel. De verwerende partij somt de kwaliteiten op die voor de invulling van de functie van belang waren. Wat het competentiegerichte gedeelte betreft, kregen zowel de verzoeker als de tussenkomende partij een positief advies. Wat de persoonsgebonden competenties betreft, behaalden zij beiden voor drie van de negen competenties dezelfde score en scoorde de tussenkomende partij voor de

overige zes competenties beter dan de verzoeker. De verzoeker kreeg vier keer de beoordeling “voldoende” en vijf keer “eerder sterk”, terwijl de tussenkomende partij zes keer de beoordeling “eerder sterk” en drie keer “sterk” kreeg. De verwerende partij wijst er ten slotte op dat de bewering van de verzoeker dat hij “functiehouder” was, dient gecorrigeerd te worden daar hij gedurende vier jaar op contractuele basis tewerkgesteld was doch dat de functie die nadien vacant werd verklaard een andere functie is die andere kwaliteiten vereist.

7.3. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat het middel gebaseerd is op een verkeerde lezing/interpretatie van het selectiereglement aangezien dit bepaalt dat de selectie gebeurt op basis van een CV-screening van diploma’s en attesten en op basis van ervaring, terwijl technische competenties daar als dusdanig niet worden vermeld. Bovendien stelt de tussenkomende partij wel degelijk over de nodige expertise te beschikken, zoals blijkt uit zijn uitgebreide CV. De tussenkomende partij voert daarbij concrete elementen aan waaruit haar grondige kennis inzake chromatografie en analytische chemie blijkt en stelt dat zij ook, gelet op haar doctoraat in de moleculaire biologie, over de vereiste expertise in dit domein beschikt. De tussenkomende partij meent eveneens dat de verzoeker geen (voormalig) functiehouder kan zijn geweest aangezien de functie waarvoor de selectieprocedure werd uitgeschreven een nieuwe functie is. Enig bewijs van zijn uitlatingen en beweringen legt de verzoeker in ieder geval niet voor.

7.4. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hierop dat het selectiereglement een aantal competenties en vage omschrijvingen omvat, waarvan niet altijd objectief verifieerbaar is of de kandidaat daaraan voldoet. De verzoeker meent evenwel dat aan de specifieke eisen van de vaktechnische competenties integraal moet worden voldaan en dat hij hiervoor meer dan voldoende scoorde, terwijl de tussenkomende partij niet voldoet. Het feit dat de tussenkomende partij heeft deelgenomen aan een basiscursus gaschromatografie strookt volgens de verzoeker absoluut niet met een grondige kennis van chromatografie, waarvan hij de jury wel heeft overtuigd. Dat het om een nieuwe functie zou gaan, klopt volgens de verzoeker niet daar zijn titel

officieel groepsleider was en hij van 1 juni 2005 de groep van dertien mensen coördineerde die op 1 oktober 2009 aan de tussenkomende partij werd toegewezen.

Beoordeling

7.5. Dat de twee medekandidaten niet over een grondige kennis van analytische chemie en chromatografie noch aangaande ICES en OSPAR zouden beschikken, terwijl de verzoeker zelf tien jaar in dit vakgebied heeft gewerkt, is een loutere bewering die de verzoeker op geen enkele wijze staaft met concrete gegevens.

Dat de twee andere kandidaten reeds op basis van de CV-screening hadden moeten worden uitgesloten is eveneens een loutere bewering die door geen enkel stuk wordt onderbouwd. De verzoeker betwist in zijn memorie van wederantwoord overigens niet dat de uitprint van een webpagina die het CV van de tussenkomende partij zou weergeven en waarop hij zich voor zijn betoog baseert (en dat hij als bijlage 5 bij zijn verzoekschrift voegt), slechts zeer beperkt is en geenszins overeenstemt dat het ruim 37 pagina's tellende CV dat de tussenkomende partij bij haar memorie voegt, zodat hij uit voormelde uitprint bezwaarlijk argumenten kan putten om zonder meer te stellen dat de tussenkomende partij niet over een grondige kennis van analytische chemie en chromatografie noch aangaande ICES en OSPAR zou beschikken en reeds op basis van de screening van zijn CV niet had mogen worden weerhouden.

De verzoeker stelt bovendien overigens zelf -en terecht- "dat de kandidaat moest voldoen aan een hele reeks voorwaarden". De vaktechnische competenties, waarop de verzoeker beweert "meer dan voldoende te scoren, terwijl de Heer Robbens niet voldoet", zijn blijkens het selectiereglement weliswaar een vereiste, doch lang niet de enige en/of doorslaggevende vereiste. De verzoeker voert alvast niet aan dat hij, wat de overige vereisten betreft, eveneens beter scoorde dan de tussenkomende partij en op grond daarvan als meest geschikte kandidaat diende te worden weerhouden. In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, heeft de verwerende partij zich niet "voornamelijk" gebaseerd op kwaliteiten zoals het schrijven van wetenschappelijke publicaties, het begeleiden

van andere onderzoekers, het uitschrijven van nieuwe projectvoorstellen, doch stelt zij enkel dat “ook” deze kwaliteiten van belang waren bij de afweging welke kandidaat met zijn profiel het nauwst aansluit bij het gewenste functieprofiel.

De verzoeker brengt voorts geen enkel (begin van) bewijs voor van zijn bewering dat de huidige, door de tussenkomende partij uitgeoefende functie identiek dezelfde functie zou zijn als deze die hij voordien zelf zou hebben uitgeoefend. Zijn bewering dat hij weet dat ca. 75% van het werk zich afspeelt in het domein van de analytische chemie en chromatografie en dat het internationale karakter van het werk verregaande contacten en overleg op internationaal niveau vereist vindt dan ook evenmin steun in enig stuk van het dossier.

Op grond van de in het dossier beschikbare informatie dient te worden vastgesteld dat met de bestreden beslissing het selectiereglement niet werd geschonden doordat niet alleen rekening werd gehouden met de vaktechnische competenties van de kandidaten, maar eveneens met de overige in het selectiereglement opgesomde vereisten.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

8.1. In een tweede middel voert de verzoeker aan dat de jury niet adequaat was samengesteld en geeft hij voor elk van de juryleden aan waarom hij meent dat zij geen adequaat samengestelde jury vormden. De verzoeker stelt voorts dat het zeer vreemd is dat de wetenschappelijk directeur van ILVO-Visserij, de heer Cooreman, niet op het interview was uitgenodigd niettegenstaande hij wel een uitgebreide kennis heeft. De vreemde samenstelling van de jury zou dan ook volgens de verzoeker niet mogelijk zijn zonder het akkoord van de wetenschappelijk directeur, die ten onrechte buiten spel werd gezet.

8.2. In haar memorie van antwoord antwoordt de verwerende partij hierop dat de rekrutering en selectie van personeelsleden gebeurt overeenkomstig

deel III van het Vlaams Personeelsstatuut, waarbij de samenstelling van de jury door de benoemende overheid vrij kan worden gekozen. De verwerende partij stelt dat de wetenschappelijk directeur in het volledige proces werd betrokken aangezien hij een eerste ontwerp van de functiebeschrijving opstelde en op geen enkel moment bezwaar heeft geuit tegen de door hem gekende samenstelling van de jury. De wetenschappelijk directeur deelde aan het afdelingshoofd evenwel mee dat hij geen deel wenste uit te maken van de jury gelet op zijn betrokkenheid met de verzoeker. Bovendien rukt de verzoeker bepaalde zinsneden (in het bijzonder omtrent jurylid Bart Sonck) volledig uit hun context en blijkt dat dit jurylid vanuit zijn ervaring de kandidaten kon testen op hun kennis van kwaliteitssystemen in labo's en op hun capaciteiten om een onderzoeksgroep wetenschappelijk te leiden. Gelet op de verschillende vereisten van de functiebeschrijving kan het volgens de verwerende partij nooit de bedoeling zijn een jury louter en alleen samen te stellen uit een reeks experten met een gelijkaardige expertise, en is de jury in casu -integendeel- dermate samengesteld dat de verscheidene vereisten konden worden getoetst.

8.3. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat het middel onontvankelijk is omdat de verzoeker niet aanduidt welke rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel zou zijn geschonden bij de samenstelling van de jury. De samenstelling van de jury maakt overigens een andere beslissing uit dan de thans bestreden beslissing. De tussenkomende partij meent bovendien dat verzoekers kritiek ten onrechte is daar de samenstelling van de jury verlopen is zoals in het selectiereglement is voorzien. Zij meent dan ook dat de jury over de nodige expertise beschikte en evenwichtig werd samengesteld en dat de bewering dat de jury niet adequaat zou zijn samengesteld louter een lichtzinnig en subjectief oordeel van de verzoeker is.

8.4. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker hierop dat "(n)iemand van de jury (…) ook maar de geringste affiniteit met het mariene milieu (heeft)". Wat de betrokkenheid van de wetenschappelijk directeur betreft, voert de verzoeker aan dat hij enkel de functiebeschrijving heeft opgemaakt en dat hij voor het overige niet betrokken is geweest, temeer daar hij in

verlof was tijdens de verdediging voor de jury en aldus niet kon weigeren om in de jury te zetelen.

Beoordeling

8.5.1. De verwerende partij en de tussenkomende partij voeren in hun respectievelijke memories aan dat de verzoeker een middel aanvoert zonder dat hij daarbij evenwel preciseert welke concrete rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden beslissing is geschonden.

Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement dient de verzoeker in zijn verzoekschrift een uiteenzetting te geven van de middelen die hij tot staving van het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing aanvoert.

Onder "middel" in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement wordt verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die regel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het verzoekschrift dient ten minste één ontvankelijk middel te bevatten. Het ontbreken van een middel in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het verzoekschrift tot gevolg.

Uit de lezing van het tweede middel blijkt dat de verzoeker aanvoert dat de jury niet adequaat was samengesteld.

Er kan echter niet worden gesteld dat een middel onvoldoende werd uiteengezet wanneer uit de stukken van het dossier en de memorie(s) van antwoord blijkt dat de verwerende en -in casu- de tussenkomende partij de draagwijdte van het middel hebben begrepen.

Te dezen hebben zowel de verwerende als de tussenkomende partij het middel wel degelijk beantwoord. Uit dat antwoord blijkt dat zij het middel in die zin hebben begrepen dat de verzoeker aanvoert dat de samenstelling van de jury niet overeenkomstig het Vlaams Personeelsstatuut en het selectiereglement is verlopen.

Het middel kan ter eerbiediging van de rechten van verdediging dan ook slechts worden onderzocht, voor zover het door de verwerende en de tussenkomende partij is begrepen en beantwoord.

8.5.2.1. Zoals de tussenkomende partij opmerkt, heeft verzoekers kritiek geen betrekking op de thans bestreden beslissing, maar op de met onderhavig verzoekschrift niet bestreden beslissing waarbij de jury werd samengesteld.

De mogelijkheid om onmiddellijk een beroep tot nietigverklaring in te stellen ten aanzien van de beslissing waarbij de jury werd samengesteld, neemt niet weg dat de onregelmatigheden die de verzoeker tegen deze beslissing aanvoert, nog op ontvankelijke wijze mogen worden ingeroepen in het kader van de latere procedure waarbij de uiteindelijke benoeming wordt bestreden. De beslissing waarbij de jury werd samengesteld, hoewel zij voorbereidend is ten opzichte van de uiteindelijke beslissing tot benoeming, verschijnt ten aanzien van de verzoeker niet meer als een loutere voorbereidende beslissing, maar als een "voorbeslissing", omdat zij voor hem definitieve rechtsgevolgen heeft. De exceptie van de tussenkomende partij gaat niet op.

8.5.2.2. Overeenkomstig artikel III 9 van het Vlaams Personeelsstatuut regelt het selectiereglement de samenstelling van de jury. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, kan de samenstelling van de jury hierbij door de benoemende overheid vrij worden gekozen. De verzoeker beklaagt er zich dus over dat de jury niet "adequaat" is samengesteld. Blijkens het selectiereglement wordt het eindgesprek gevoerd met een of meerdere vertegenwoordigers van de entiteit, een of meerdere externe experts en een selectieverantwoordelijke. Uit het proces-verbaal van het eindgesprek blijkt dat de jury bestond uit Erik VAN BOCKSTAELE, Chris STEVENS, Bart SONCK, Filip VOLCKAERT en Sofie LEEKENS. De verzoeker betwist niet dat Erik VAN BOCKSTAELE en Bart SONCK zetelden als "vertegenwoordigers van de entiteit", dat Chris STEVENS en Filip VOLCKAERT zetelden als "externe experts" en dat Sofie LEEKENS zetelde als "selectieverantwoordelijke". Aldus blijkt dat de jury was samengesteld zoals bepaald in het selectiereglement. Blijkens het selectiereglement had het

eindgesprek tot doel inzicht te krijgen in, onder meer, de visie van de kandidaat op en zijn inzicht in de functie, zijn motivatie voor de functie, zijn verwachtingen, zijn inzetbaarheid in de functie en de organisatie en zijn vaktechnische kennis. Bovendien bepaalt het selectiereglement dat tijdens dit eindgesprek beslist wordt of de kandidaat in aanmerking komt "(r)ekening houdend met dit eindgesprek en de resultaten van de gehele selectieprocedure". Jurylid VAN BOCKSTAELE is administrateur-generaal. Volgens de tussenkomende partij heeft hij afdoende ervaring met wetenschappelijk onderzoek, hetgeen door de verzoeker niet wordt betwist. Als vertegenwoordiger van het ILVO lijkt hij bovendien goed geplaatst om de noden van de entiteit te beoordelen. Jurylid STEVENS is -aldus de verzoeker- professor in de "bioingenieurswetenschappen" en -aldus de tussenkomende partij- professor in de organische chemie. Dat hij in die hoedanigheid voldoende expertise heeft in chromatografie wordt door de verzoeker niet betwist. Voor zover de tussenkomende partij aanvoert dat de door de verzoeker geciteerde experts geen extensievere kennis hebben dan jurylid STEVENS, beperkt de verzoeker er zich toe zijn, volgens de tussenkomende partij, beweerde vriendschapsbanden met voormelde experts te nuanceren, doch betwist hij niet dat deze experts geen extensievere kennis hebben dan jurylid STEVENS. Jurylid SONCK is afdelingshoofd en blijkt volgens de verwerende en de tussenkomende partij meerdere jaren laboratoriumdirecteur van een geaccrediteerd labo bij AGROTECHNIEK te zijn geweest. Dat hij hierdoor ervaring heeft met de accreditatie volgens de ISO 17025 norm, betwist de verzoeker niet. Daarnaast blijkt jurylid SONCK ook acht jaar wetenschappelijk directeur van AGROTECHNIEK te zijn geweest, zodat het niet kennelijk onredelijk is dat hij de kandidaten kon testen op hun kennis van kwaliteitssystemen in labo's en op hun capaciteiten om een onderzoeksgroep wetenschappelijk te leiden. Jurylid VOLCKAERT is expert in moleculaire biochemie en -aldus de tussenkomende partij- ook expert wat betreft ICES, zodat hij in die hoedanigheid de werking van ICES goed kent. Jurylid LEEKENS zetelde als selectieverantwoordelijke. De verzoeker stelt zelf dat zij zich onthield van alle interpretatie op wetenschappelijk vlak maar betwist niet dat zij als jurylid kon oordelen over andere dan vaktechnische competenties. Met die diploma's en hoedanigheden voor ogen kan

niet besloten worden dat de verwerende partij kennelijk onredelijk heeft gehandeld wanneer zij de vijf genoemde personen aanwees als lid van een jury voor een eindgesprek waarin, onder meer, moet nagegaan worden of de kandidaten een visie hebben op en inzicht hebben in de functie, of zij voldoende motivatie bezitten voor de functie, wat hun verwachtingen zijn, of zij inzetbaar zijn in de functie en de organisatie en of zij voldoende vaktechnische kennis hebben. Het selectiereglement, zoals het door de verzoeker zelf wordt voorgelegd, bepaalt niet over welke materie of vanuit welke doelstelling de kandidaten ondervraagd dienen te worden. Gelet op het feit dat tijdens dit eindgesprek beslist wordt of de kandidaat in aanmerking komt "(r)ekening houdend met dit eindgesprek en de resultaten van de gehele selectieprocedure", heeft de verwerende partij geenszins kennelijk onredelijk gehandeld door niet voornamelijk de vaktechnische competenties -zoals de verzoeker aanvoert- "als basis" te nemen voor het nemen van een beslissing omtrent de geschiktheid van elke kandidaat, doch rekening te houden met "de resultaten van de gehele selectieprocedure". De verzoeker betwist in wezen ook niet dat het gesprek dat hij met de jury heeft gehad in dat kader kan gezien worden. De enkele omstandigheid dat de wetenschappelijk directeur van ILVO-Visserij (COOREMAN) in verlof was op het ogenblik dat het eindgesprek met de jury plaatsvond, neemt niet weg dat hij er de voorkeur kon aan geven geen deel uit te maken van de jury wegens zijn betrokkenheid met de verzoeker en de beslissing omtrent de geschiktheid van de kandidaten liever aan de jury overliet. De verzoeker toont met zijn loutere beweringen het tegendeel niet aan.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

9.1. In een derde middel voert de verzoeker aan dat het gewicht dat aan het competentiegerichte interview wordt gegeven (hij scoorde hierop "goed" tot "zeer goed", de tussenkomende partij scoorde "zeer goed" tot "uitstekend") buiten proportie is. De verzoeker meent dat dit een subjectief gegeven betreft

omdat de kandidaat minder dan anderhalf uur geïnterviewd wordt. Voor zijn activiteiten als Research Manager aan de Universiteit Antwerpen werd de tussenkomende partij evenwel als onvoldoende beoordeeld door gebrek aan samenwerking en communicatie, terwijl de verzoeker net voor deze competenties scoorde. Deze resultaten kunnen volgens de verzoeker bijgevolg niet als basis voor de bestreden beslissing dienen omdat hiervoor de technische competenties dienen en hij meent als enige over uitgebreide ervaring op alle gevraagde domeinen te beschikken.

9.2. In haar memorie van antwoord antwoordt de verwerende partij hierop dat de verzoeker ten onrechte stelt dat buitenproportioneel veel gewicht zou zijn gegeven aan het competentiegericht interview nu zij reeds naar aanleiding van het eerste middel heeft aangetoond dat de tussenkomende partij op diverse punten beter scoorde dan de verzoeker. Zij stelt ook dat het verzoekschrift geen middelen aanbrengt.

9.3. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat de verzoeker andermaal nalaat aan te geven welke rechtsregel(s) of algemeen rechtsbeginsel zou(den) zijn geschonden. Voorts meent de tussenkomende partij dat het middel paradoxaal is nu de verzoeker zelf erkent dat hij “goed” tot “zeer goed” scoorde en de tussenkomende partij “zeer goed” tot “uitstekend” scoorde, en aldus aangeeft dat de jury terecht de tussenkomende partij als de meest geschikte kandidaat uit de selectieprocedure heeft weerhouden.

9.4. In zijn memorie van wederantwoord laat de verzoeker na hierop te repliceren.

Beoordeling

9.5.1. Wat de door de verwerende en de tussenkomende partij aangevoerde onontvankelijkheid van het derde middel betreft, kan mutatis mutandis worden verwezen naar de bespreking hieromtrent bij het tweede middel.

9.5.2. Blijkens het selectiereglement bestaat een eerste deel van de selectie uit een competentiegericht interview en een persoonlijkheidsvragenlijst, waarbij wordt nagegaan of de kandidaat over een aantal competenties beschikt (meer bepaald voortdurend verbeteren, klantgerichtheid, samenwerken, betrouwbaarheid, netwerken, organiseren, voortgangscontrole, schriftelijke uitdrukkingsvaardigheid en probleemanalyse), en bestaat het tweede deel van de selectie uit een eindgesprek, waarbij de volgende elementen aan bod komen: visie op en inzicht in de functie, motivatie voor de functie, verwachtingen, inzetbaarheid in de functie en organisatie, en vaktechnische kennis.

Het selectiereglement bepaalt dat wordt beslist of een kandidaat in aanmerking komt voor een aanwerving "(r)ekening houdend met dit eindgesprek en de resultaten van de gehele selectieprocedure", met andere woorden met het resultaat van de CV-screening en van het competentiegericht interview. Zoals de verzoeker zelf aangeeft, scoorde de tussenkomende partij op het competentiegericht interview beter dan hijzelf. In tegenstelling tot wat de verzoeker meent, is de vaktechnische kennis, waarin hij meent "als enige over uitgebreide ervaring op alle domeinen te beschikken" slechts één van de elementen in de beoordeling. De verzoeker toont evenwel op geen enkele wijze aan dat de verwerende partij, rekening houdend met de betere score van de tussenkomende partij voor het competentiegerichte interview en met het resultaat van de CV-screening en van het eindgesprek, tot een eindbeslissing zou zijn gekomen die buiten proportie is met de resultaten van de diverse testen samengenomen.

Het derde middel is, in de mate het ontvankelijk is, niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

10.1. In een vierde middel voert de verzoeker aan dat aan de manier waarop de kandidaten worden ingelicht "wel wat (schort)". Hij stelt dat hij officieel nog steeds niet weet wie de andere kandidaten zijn, wie geslaagd is en wie de functie krijgt, wat in strijd is met de openbaarheid van bestuur. De

tussenkomende partij was reeds op 1 oktober 2009 in dienst, dit is nog voordat de verzoeker officieel beroep heeft kunnen aantekenen. Pas op 16 november 2009 werd hem de officiële kennisgeving verstuurd, die evenwel nog steeds niet de namen vermeldt van de andere kandidaten noch hun uitslag. De redelijke termijn lijkt de verzoeker daarbij overschreden en het niet aangetekend versturen van het schrijven van 16 november 2009 lijkt hem evenmin correct.

10.2. In haar memorie van antwoord antwoordt de verwerende partij hierop dat de openbaarheid van bestuur geenszins vereist dat de gegevens en coördinaten van andere personen worden meegedeeld aan particulieren, vermits dit een schending van de privacy van de betrokkenen kan inhouden. Nadat de verzoeker reeds lang op de hoogte was gesteld van zijn opname in de wervingsreserve voor de uitgeschreven vacature, werd hem op 16 november 2009 officieel meegedeeld -met vermelding van de beroepsmogelijkheden- dat een andere kandidaat werd aangeduid als meest geschikte persoon om de openstaande vacature in te vullen.

10.3. In haar memorie stelt de tussenkomende partij dat het middel onontvankelijk is omdat het niet gericht is tegen de bestreden beslissing en dat het voorts niet kan worden aangenomen omdat hij correct werd geïnformeerd nopens zijn rechtspositie. De tussenkomende partij meent dat de verzoeker geen uitstaans heeft met het dossier van andere kandidaten en dan ook niet kan verwachten dat hij in het kader van de wet betreffende de openbaarheid van bestuur daarin inzage zou krijgen, vermits dit een manifeste schending van de privacy zou zijn.

10.4. In zijn memorie van wederantwoord laat de verzoeker na hierop te repliceren.

Beoordeling

10.5. De verzoeker voert in wezen aan dat de verwerende partij tekortgeschoten is aan de verplichtingen die haar worden opgelegd door de wet van

11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. De in die wet vervatte verplichting tot actieve en passieve openbaarheid legt de overheid op om aan degene ten opzichte van wie een individuele beslissing werd genomen bepaalde inlichtingen mee te delen, hetzij uit eigen beweging bij de betekening van de beslissing aan de betrokkene overeenkomstig artikel 2, 4° (actieve openbaarheid), hetzij in antwoord op een vraag daartoe van de betrokkene, overeenkomstig artikel 4 (passieve openbaarheid). Het is duidelijk dat die verplichtingen zich situeren nadat de beslissing werd genomen en dat zij betrekking hebben op de wijze van kennis geven of van kennis nemen van de beslissing, maar niet op de beslissing zelf. Een eventuele tekortkoming aan die verplichting tot openbaarheid tast de regelmatigheid van de beslissing zelf niet aan en kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd als annulatiemiddel tegen die beslissing zelf. Hetzelfde geldt voor de door de verzoeker aangevoerde overschrijding van de redelijke termijn doordat er anderhalve maand is verstreken tussen de benoeming van de tussenkomende partij en de officiële kennisgeving van diens benoeming.

Het vierde middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. Het verzoek van Johan Robbens tot tussenkomst in het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing, begroot op 350 euro.

4. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 maart 2012, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **André Beirlaen**